

que amparen su defensa. Esta serie podría ser considerada como uno de ellos. Es evidente que fue creada para y por la familia como núcleo social. Es evidente que su astrante espíritu solo puede convencer a determinados sectores que ya bien por propio interés, por el escaso grado de cultura o por el simple instinto de conservación, puedan ver en ella cierto sentido redentor, humanístico o por el contrario cierto realismo que evidentemente no posee.

Pero los sectores progresistas de nuestra sociedad y todos aquellos que hayan estudiado detenidamente el fenómeno social de la familia, verán en ella el esfuerzo desesperado de un coloso que tras ser herido de un duro golpe busca afanosamente levantar su herido cuerpo. En este aspecto, Televisión española se ha puesto una vez más al servicio de un sector dominante que en ocasiones la utiliza para sus propios beneficios, y se ha puesto permitiendo que una serie fotonovelesca, poco creíble, permanezca tanto tiempo en la pantalla y a unas horas más que favorables para su difusión, cuando hay centenares de programas que podrían ocupar tranquilamente la sobremesa de los domingos, de mucho mayor interés a todos los niveles y que, a buen seguro, contribuirían a cambiar, un tanto, esa mala estampa que hoy por hoy posee el medio entre los grupos más avanzados del país.

C ESAR Bisbal.

PINTURA

ARIMANY A LA SALA SANT JORDI

A l'entrar a la Sala Sant Jordi una sensació de suavitats m'omple l'esperit.

Un missatge de vida tranquil·la adivina en les pintures del metge-pintor. Sembla una recepta a la malaltia de la societat. Adhuc les cebes, sobre un fons nerviós vermell, ensenyen que al bell mig del tràfec, es pot trobar la pau. Els colors suaus són garibé el denominador comú de la mostra. Psicològicament defineixen al pintor. Coneixedor de l'home, no és gens estrany l'abundor d'obres amb el tema de la figura humana. Quasi totes conviden al èpós. Són una prova de relaxament: lleient, pensant, mirant una flò i despertant estimació de l'art. Pel meu entendre la funció de la recerca de la tranquil·litat és veritablement important en l'exposició del pintor-metge.

MUSICA

ORQUESTRA "SELECCIO" AL CASINO DE GRANOLLERS

Vint anys no han esborrat l'esperit juvenívol dels seus músics. Un retrobament, fruit d'anyorances i d'amistats. L'art és

sempre força d'unitat. La festa del dia 29 d'abril al Casino no és solament un record, és una mostra de la força vital d'un poble, d'aquella força quasi inconscient, de similitud volcàniques, que en un moment donat brolla far il·luminador de camins d'ahir, d'avui i de demà, i fa saltar la guspira que posa en marxa el motor de renovades vivències ciutadanes. La Selecció del dia 29 era quelcom més que el conjunt de tots els músics sobrevivents de la afamada orquestra granollerina, era el símbol d'un poble que es resisteix a perdre les seves essències artístiques i que la música i la dansa, donant-se les mans, també fan camí. Mentres escoltava el concert, pensava dintre meu, perquè la societat vallesana no pot mantenir una orquestra de professionals com la Selecció? Granollers, terra de músics sdevindria una altra vegada fèrtil.

Joan Sala i Vila

ACTIVITATS DE LA PAPERINA

El Grup La Paperina, ha organitzat diverses activitats a Granollers:

Per a infants fa saber que tots els dijous a les 6 de la tarda, hi haurà en Josep Bou a la Porxada per a cantar i passar-ho bé.

Un curset de "plàstica a l'escola", que realitzarà Angels Recasens, els dilluns i els dijous, de 7 a 9 del vespre, amb un total de 10 sessions que començaran el proper 16 de maig.

Ensenyaran a fer "cistells", els dissabtes de 10 a 1 del matí, durant 4 sessions, que començaran a partir del 14 de maig, n'és monitor en Ramón Forn.

Un curset de fotografia de primer nivell, a càrrec de Toni Cumella, tots els dilluns i dijous de 1/4 de deu a 1/4 d'onze, tindrà 10 sessions, que començaran el 16 de maig.

Fujio Ishimaru, farà un curset de mim, del 23 al 29 de maig, dilluns, dimarts, dijous i divendres de 9 a 11 del vespre, el dissabte a la tarda i el diumenge tot el dia es farà en una casa de colònies.

Les inscripcions en tots els curssets es poden fer al local de La Paperina, carrer de Catalunya, 32, del 2 al 13 de maig, i de 8 a 10 del vespre.

DISCOS

Xiula-Maula- Ara va de bo

Edigsa-Els 4 Vents

Fa ja molts anys que aquest grup va començar a cantar per els barris i els pobles portant les seves cançons (tradicionals, populars, d'ells mateixos) a tots els nens. Aquest és el seu últim disc i amb ell trobem a un Ara va de bo totalment diferent al que estem acostumats fins ara. És molt curios i a través d'una nova manera d'interpretar unes cançons tradicionals, puguin arribar a uns infants que ja comencen a veure en "Ara va de bo" als seus cantants.

El sentit que "Ara va de bo" dona a aquestes cançons és totalment diferent que com ens tenien acostumats fins ara, introduint tot tipus d'instruments musicals (guitarres elèctriques, etc.) i intentant donar una nova imatge a la cançó popular, donen als nens una formació musical molt més avançada que la que per desgràcia ens donaven a nosaltres. En Jordi Roure (ànima del grup) vol donar i ho aconseguix un nou ritme on el nen participa amb molta més facilitat.

Aquest disc, l'omplen catorze cançons i participen en la gravació músics coneguts per tothom; Jordi Sabatés, Ricard Roda, etc. També intervé al disc la Dolors Lafite, que durant algun temps va pertànyer al grup. Així doncs un disc molt interessant per a tots els nens.

¿De qué se ríe? - Quintín Cabrera - Edigsa - Le Chante du Monde.

Quintín Cabrera, cantautor uruguayo, instal·lat en Catalunya hace algunos años ha lanzado al mercado su segundo L.P. Quintín Cabrera Participó hace ya algunos años en la grabación del disco "Todo está muy negro" en donde Quintín, junto a Luis Pastor, es uno de los pocos que sale airado de la mala crítica que recibió aquel disco.

En ¿De qué se ríe? Quintín introduce una nueva forma musical, al interpretar canción sudamericana empleando instrumentos como la Tenora, la Viola y el Violoncelo, instrumentos típicos en el folklore catalán. Con ello Quintín logra dar un sonido muy especial a la fórmula que hasta ahora se iba empleando en la canción sudamericana. Así mismo con ello Quintín nos quiere dar a conocer su total identificación con Catalunya.

"Seré curioso" es la canción que abre el disco. Largamente censurada — desde 1971 — es una canción con una dura crítica social, que junto con "No esconda la mano", "Nadie se atreve a contarle" — basada en unos hechos reales ocurridos en Montevideo —, "Vaquí q'un ser aquí, una nit" — canción cantada en catalán — "El Sr. Dayman Cabrera" — dedicada a su hijo que "por casualidad o predestinación nació el 1 de Mayo" — "En las noches sin sueño", "Por el mundo" "Te quiero", "Canto de amor por ciudad Ho-Chi-Minh" y "El viejecito e l'acordeón" completan este disco del cantautor uruguayo-catalán.

J.S.i.F.

FESTES DE PRIMAVERA

A SANTA EULALIA DE RONÇANA

Diumenge, dia 8 de maig a dos quarts de 5 a l'esplanada del Restaurant:

SARDANES amb la cobla «La Laic-tana»

Organització: Agrupació Folklorica

A les 9 del vespre al Casal:

TEATRE: «Besties de mar» d'Edward Albee